

“मीठे बच्चे— यो आश्चर्यजनक पाठशाला हो जहाँ तिमीलाई ज्ञान सागर पतित-पावन बाबाले ज्ञान अमृत पिलाएर पावन बनाउनुहुन्छ, यस्तो पाठशाला अरु कुनै छैन।”

प्रश्नः— बाबाको कुनचाहिँ एउटा सल्लाह स्वीकार गर्नु भन्ने बाबा हरपल तिम्नो सहयोगी बन्नुहुन्छ?

उत्तरः— बाबा सल्लाह दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी जिन्नले जस्तै मलाई याद गरिराख। खाँदा-पिउँदा, हिँड्दा-डुल्दा बुद्धियोग म सँग लगाऊ। सबैतिरबाट बुद्धि हटाउँदै जाऊ। तिमी बाबा र स्वर्गलाई याद गर्ने सेवा गर, यही तिम्नो मदत हुन्छ। यो यादले नै तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनेछ। यही नै सस्तो व्यापार हो। हिम्मत राख्यौ भन्ने बाबा हरपल तिम्नो सहयोगी बन्नुहुन्छ। हिम्मते मर्दा मदते खुदा।

गीतः— मुझको सहारा देने वाले ...

ओम् शान्ति। तिमी बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। यो बच्चे-बच्चे भन्नेवाला को हो? अवश्य बच्चा भन्नेवाला त बाबा नै हुनुहुन्छ। हुन त दुनियाँले पनि बच्चे भन्नेवाला त एकै परमपिता हुनुहुन्छ भन्ने कुरा जान्दछन्, जसलाई परम आत्मा अर्थात् परमात्मा भनिन्छ। तिमी सबै उहाँका बच्चा हो। तिमी बच्चाहरू मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि यस पाठशालामा पढ्दैछौ। तिमीलाई थाहा छ— हामीलाई बेहदका बाबाले पढाउँदै हुनुहुन्छ। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ भन्ने टिचर पनि हुनुहुन्छ। माता-पिताका धेरै बच्चाहरू छन्। बच्चाहरू त अझै वृद्धि हुँदै जान्छन्। परमपिता परमात्मा बसेर पढाउँदै हुनुहुन्छ। यो पनि आश्चर्य छ हैन। यस्तो अचम्मको विचित्र पाठशाला अन्त कहीं पनि छैन। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— ज्ञान सागर जो पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँले नै ज्ञान अमृत पिलाएर पावन बनाउनुहुन्छ। गायन पनि गर्छन्— पतित पावन आउनुहोस्। त्यसैले अवश्य पनि यो पतित दुनियाँ हुनु पर्छ। त्यस्तै पावन दुनियाँ पनि छ, नयाँ दुनियाँ नयाँ घरलाई पावन भनिन्छ। फेरि त्यही घर पुरानो हुनु नै छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो पुरानो दुनियाँ हो, नयाँ दुनियाँ थियो— त्यहाँ धेरै सुख थियो। तिमीहरूले गीत पनि सुन्यौ। त्यो त केवल भक्तिमार्गमा गाइन्छ, तर तिमी त अहिले प्राक्किटकल छौ। भक्तिमार्गका गीतहरूलाई पनि हामी ज्ञानमा लिन्छौ। तिमीलाई थाहा भएको छ— बाबा सबैलाई वापस लैजान आउनु भएको छ। पतित-पावन हुनुहुन्छ भन्ने पावन बनाएर लैजानुहुन्छ। यस प्रकार आफै सँग कुरा गर्नु छ। यो अवश्य पतित दुनियाँ हो। पावन देवताहरूलाई वा पावन संन्यासीहरूलाई पतित मनुष्यहरूले नमन गर्छन्। तर पनि पतित-पावन त एकै बाबा मात्र हुनुहुन्छ। सबैले उहाँ पावन बनाउनेवालालाई याद गर्छन् किनभने सारा दुनियाँलाई दुःखबाट मुक्त गर्ने, यो बाबाको नै काम हो। दुःख कसले दिन्छ? विकार। विकारहरूको नाम के हो? कामको भूत, क्रोधको भूत, अशुद्ध अहंकारको भूत। शरीरलाई पनि भूत नै भनिन्छ किनकि ५ भूतहरू (तत्त्वहरू) ले यो शरीर बनेको छ। आत्मा त यो भन्दा भिन्न छ। एक शरीर छोडेर अर्को शरीर लिन्छ। अब तिमी बच्चाहरूले नयाँ दुनियाँ पनि देखिरहेका छौ र त्यसको लागि पढिरहेका छौ। मनुष्यहरूले पनि विनाश त हुनु नै छ, महाभारी लडाइँ त लाग्नुछ, यस्तो सम्झन्छन्। त्यसपछि फेरि के हुन्छ? यो कसैले पनि जान्दैनन् किनभने गीताका भगवान्लाई द्वापरमा देखाएका छन्। राजयोग त गीताका भगवान्ले सिकाउनु भएको थियो। कृष्णले त सिकाउँदैनन्। गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएर उनलाई फेरि द्वापरमा देखाएका छन्। यो हो दुविधा। तिमी हामी पनि यसै दुविधामा थियौं, अहिले निस्केका छौं। मनुष्यहरूले त दुर्गतिलाई प्राप्त गरेका छन्, हामी अब ज्ञानबाट सद्गति दिनमा गइरहेका छौं।

बाबा भन्नुहुन्छ— म ज्ञान सागर हुँ, अरू कसैले पनि ज्ञान दिन सक्दैन। ज्ञान सागर एकलाई नै भनिन्छ। फेरि उहाँबाट ज्ञान गंगाहरू निस्कन्छन्। शिव शक्ति ज्ञान गंगाहरू भनिन्छ। त्यो हो पानीको गंगा जो बगिरहन्छ। यस्तो होइन, पानीको गंगा जहाँ चाह्यो त्यहाँ बग्न सक्छ, होइन। तिमी ज्ञान गंगाहरू जहाँ चाह्यो त्यहाँ गएर ज्ञान दिन सक्छौ। त्यहाँ नै ज्ञान गंगा प्रकट हुन्छ। उनीहरू फेरि सम्झन्छन्— फलानो स्थानमा गंगा निक्कियो, फेरि गौमुख (गऊमुख) बनाइदिन्छन्। वास्तवमा गौमुख त तिमी बच्चीहरू हो। तिमी गौको मुखबाट यो ज्ञान निस्किरहेको छ। तिमी हो ज्ञान सागरबाट निस्किएका सच्चा-सच्चा गंगाहरू। तिमीलाई सृष्टिचक्रको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान सम्झाइन्छ। बाबालाई नै ज्ञानका सागर भनिन्छ। उहाँ नै विश्व सर्वशक्तिमान् सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, सबै वेद-ग्रन्थहरूलाई जान्नुहुन्छ। सबैको सार सम्झाउनुहुन्छ। हर एक धर्मको शास्त्र एकै हुनु पर्छ। जस्तै, श्रीमद्भगवद् गीता एक छ, बाइबल एक छ। इब्राहिमले आएर इस्लाम धर्म स्थापन गरे, फेरि उनको पछि अन्य आउँदै रहन्छन्। उनले जो उच्चारण गर्छन् त्यो पछि गएर धर्मशास्त्र बनाउँछन्। तत्कालै बनाउँदैनन्। त्यतिबेला त उनलाई धर्म स्थापना गर्नु पर्छ। ती सबै शास्त्रहरू पछि बनाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो वेद शास्त्र जप तप आदि सबै हुन् भक्ति सम्प्रदाय। यो हो ज्ञान सम्प्रदाय। भक्तिको आयू अब पूरा हुन्छ, अनि फेरि बाबा आएर ज्ञान दिई पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ। अब तिमीले जानिसकेका छौ— अहिले हामी ब्राह्मण हौं र फेरि हामी नै देवता बनेछौं। ८४ जन्महरूको पूरा हिसाब-किताब बुद्धिमा छ। अहिले हामी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण हौं। पहिले हामी शूद्र कुलका थियौं, अहिले हामी ब्राह्मण कुलका बनेका छौं। यो पनि तिमी ब्राह्मणहरूले नै जान्दछौ। देवी-देवता धर्मका त कोही पनि छैनन्। हिन्दुहरूले कहाँ मान्छन् र! हामी नै वास्तवमा देवी-देवता कुलका थियौं, अहिले हामी शूद्र कुलका बनेका छौं। आफ्नो धर्मलाई भुलेर धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट कंगाल बनेका छन्। अहिले बाबाद्वारा तिमी बच्चाहरूले हम सो, सो हमको अर्थ बुझेका छौ। हम सो आत्मा परमधाम निवासी हौं। यहाँ आएर पार्ट खेल्छौं। सबैभन्दा पहिले हामी सत्ययुगमा देवता कुलमा आयौं फेरि वैश्य, शूद्र कुलमा आयौं। फेरि जानेछौं देवता कुलमा। तिमीलाई थाहा छ— कति जन्म कुन कुलमा रहन्छौ। बाँकी बाबा एक-एक जन्मको बारेमा त बताउनुहुन्छ। संक्षेपमा बताउनुहुन्छ। बीज र वृक्षलाई जान, भइहाल्छ। बाबा बीजरूप हुनुहुन्छ। हामी कल्पवृक्षको सदस्य हौं। हामी परमधामबाट आएका हौं खेल खेल्न। सत्ययुग देखि लिएर चक्र लगायौं फेरि अन्य धर्मकाहरू फलानो फलानो समयमा आउँछन्, फेरि जब विनाश हुन्छ तब सबै आत्माहरू फर्केर जान्छन्। फेरि आ-आफ्नो समयमा क्रमशः आउँछन् धर्म स्थापन गर्न। यी सबै रहस्यहरू तिमी बुद्धिमा छ। तिमी बच्चाहरू भन्दछौ— बाबा हजुरले जे पढाउँदै हुनुहुन्छ त्यसबाट हामी स्वर्गको मालिक बनेछौं। हजुरले जस्तो सुख अरू कसैले पनि दिन सक्दैन। मनुष्य मात्र त सबै अल्पकाल सुख दिनेवाला हुन्। त्यो त जनावरहरूले पनि दिन्छन्। मनुष्यको जीवन त अमूल्य भनिएको छ। मनुष्य नै देवी-देवता बन्न सक्छन्। मनुष्य विश्वको मालिक बन्न सक्छन्। बाबा हजुरले जुन सुख दिनु भएको छ त्यो अरू कसैले पनि दिन सक्दैन। बाबा हजुरले त हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। हजुर विश्वको रचयिता हुनुहुन्छ। तिमीले त केवल बाबालाई याद गर्छौ। यही ठीक छ, अरू कुनै हठयोग आदिको कुरा छैन। तिमी बाबाका बनेका छौ, थाहा छ— बाबा नयाँ विश्वको रचयिता हुनुहुन्छ। बाबा परमधामबाट आउनु भएको छ। परमप्रिय बाबा हुनुहुन्छ, सबै उहाँलाई याद गर्छन्। जुन धर्मको भए पनि ओ गड फादर, हे भगवान् वा अल्लाह अवश्य भन्दै रहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म सबैलाई सुख दिएर जान्छु, त्यसैले भक्तिमार्गमा मलाई याद गर्छन्। अहिले फेरि सुख दिन आएको छु। फेरि आधाकल्प मलाई कसैले पनि याद गर्दैनन्। त्यहाँ माया हुँदैन जसले दुःख दिन्छ। तिमी विश्वको मालिक देवी-देवता बन्छौ, त्यसैले तिमी बच्चाहरूको दिलमा रात-दिन यी कुरा याद रहनु पर्छ। बाबा हजुरले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ।

हामी हकदार पनि हौं। बाबा नयाँ विश्व स्वर्ग रचनुहुन्छ भने अवश्य बच्चाहरूलाई नै मालिक बनाउनुहुन्छ नि हैन। भगवान पिताले स्वर्ग रचनुहुन्छ भने हामी त्यो स्वर्गमा किन छैनौं त? यदि सबै स्वर्गमा हुने भए त नर्क हुने नै थिएन। यो त हार-जित, सुख-दुःखको खेल हो। नयाँ दुनियाँ फेरि पुरानो बन्छ। नयाँ कसले बनाउँछ, पुरानो कसले बनाउँछ, यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, यो बुद्धिमा रहन्छ। सत्ययुग त्रेतामा हुन्छ सूर्यवंशी चन्द्रवंशी, फेरि द्वापरमा अरू अरू धर्म प्रकट हुन्छन्, जो जुन प्रकार कल्प पहिले भएको थियो, त्यसरी नै फेरि दोहोरिनेछ।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— अब फेरि सत्ययुग सुरु हुँदैछ। पुरानो दुनियाँ खत्तम भएर नयाँ आउँदै छ। मनुष्यहरूले त दुनियाँ अझै पुरानो भइ नै रहनेछ छ, धेरै समय बाँकी रहेको छ, यस्तो सम्झन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी घोर अन्धकारमा छौ, विनाश सामुन्ने खडा छ। म आएको छु— पतित दुनियाँलाई पावन दुनियाँ बनाउन। पहिला त कोही थिएनन्। अहिले ब्रह्मा मुखद्वारा सन्तान पैदा हुँदै रहन्छन्। प्रजापिता ब्रह्माका अवश्य पनि अनेक बच्चाहरू हुनु पर्छ। जो बसेर पढ्छन्, उनीहरू नै फेरि देवता बन्छन् जसले बाबा सँग प्रतिज्ञा गर्छन्, पवित्र बन्छन् र स्वदर्शन चक्रधारी बन्छन्— उनीहरूले नै राज्य-भाग्य लिनेछन्। सबैले त लिदैन्। बाँकी सबै आ-आफ्नो हिसाब-किताब पूरा गरेर फर्केर जान्छन्। बाबा देवता धर्मको फेरि स्थापना गरिरहनु भएको छ। अन्य सबै धर्म रहनेछैनन्। महाभारी लडाइँ पनि सामुन्ने खडा छ। यो इतिहास-भूगोलको रहस्य गीताको भगवानले बसेर सम्झाउनुहुन्छ। भगवानको महिमा अलग, कृष्णको महिमा अलग छ। कृष्णलाई मनुष्य सृष्टिको बीजरूप, विश्व सर्वशक्तिमान् सम्पन्न अधिकारी भनिदैन। विश्व सर्वशक्ति सम्पन्न अधिकारी त एक हुनुहुन्छ। सूर्यवंशीको महिमा अलग छ। चन्द्रवंशीको महिमा अलग छ। वैश्य अनि शूद्रवंशीको महिमा अलग छ। हर एकको महिमा आ-आफ्नै छ। मुख्य मन्त्री— मुख्य मन्त्री हुन्, गभर्नर गभर्नर हुन्। सबै कहाँ एक समान हुन् र! यी सबै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। मनुष्यले कहाँ जानेका छन् र! तिमी बच्चाहरू सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउँदै छौ। तिमी आफ्नो लागि गुप्त रीति, अहिंसक तरिकाले राज्य स्थापन गरिरहेका छौ। न त काम कटारीद्वारा हिंसा, न हात-पाउद्वारा, नत गोलीद्वारा हिंसा। तिमीले त कुनै पनि हतियार उठाउनु छैन। तिमी ब्राह्मणहरूलाई थाहा छ— हामी बाबाको मदतबाट कल्प पहिले जसरी नै फेरि सृष्टिलाई हीरातुल्य बनाइरहेका छौं। यो हो रूहानी सेवा। मनुष्य त लौकिक सेवा गर्छन्। हामी बाबाको श्रीमतबाट श्रेष्ठ बनिरहेका छौं। बाँकी सबै मनुष्य मतबाट भ्रष्ट बनिरहेका छन्। अवश्य तलतिर उत्रिँदै जानु पर्छ। भक्ति पनि पहिले अव्यभिचारी हुन्छ।

धेरै राम्रो भक्ति। एकको नै पूजा गर्छन् फेरि दोस्रो श्रेणीमा देवताहरूको भक्ति गर्छन्, फेरि त कुकुर बिरालो, ढुङ्गा-माटो आदि ५ भूतहरूको पनि भक्ति गर्न थाल्छन्। त्यसलाई भनिन्छ व्यभिचारी भक्ति। अव्यभिचारीबाट व्यभिचारी बन्न पुग्छन्। अहिले बाबा तिमीलाई अव्यभिचारी योग सिकाउनुहुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि खाँदा-पिउँदा केवल बाबा र वर्साको याद गर्नुछ। मेहनत सारा यसमा छ। ठिकैछ, घर जाऊ, आऊ तर गुप्त रीतिले बुद्धिद्वारा याद गर। मुखले राम-राम अथवा शिवाय नमः भन्नु पनि आवश्यकता छैन। केवल बाबालाई याद गर। बाबा हुनुहुन्छ गुप्त, ज्ञानको सागर। उहाँलाई यो सारा सृष्टिको बारेमा थाहा छ। उहाँलाई भनिन्छ परम आत्मा। यो आत्मा हो, यिनलाई पनि बाबाबाट नै ज्ञान मिलिरहेको छ। यी सबै कुरा धारण गरेर अनि फेरि अरूलाई गराउनु पर्छ। विचाराहरू मार्ग खोजिरहेका छन्, थाहै छैन। तिमीलाई थाहा छ— शान्तिधाम नै निर्वाणधाम हो, जहाँबाट हामी आत्माहरू आउँछौं। स्वर्ग हो सुखधाम, नर्क हो दुःखधाम, मायापुरी। त्यो स्वर्ग विष्णुपुरी, यो नर्क हो रावणपुरी। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले केवल बाबा र वर्सालाई याद गर, यति नै पर्याप्त छ। यदि बीचमा बुद्धि कतै जान्छ भने त्योबाट हटाऊ। खाँदा-पिउँदा, हिँड्दा-डुल्दा केवल म बाबालाई याद गर, धेरै सहज छ। मानौं, कोही

बेलायतमा बस्छन् र उनकी मेमसाहेब (स्त्री) हिन्दुस्तानमा छिन् भने टाढा भएर पनि उसको याद बुद्धिमा रहन्छ हैन। हामी पनि कति टाढा छौं, तर पनि बुद्धिद्वारा बाबालाई याद गर्नु छ, जसबाट धेरै सुख मिल्छ, अरू सबैबाट त दुःखै मिल्छ। मनुष्य, मनुष्यलाई कहिल्यै पनि सदा सुख दिन सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— जिन्न ले जस्तै याद गर्दै गर। यति नै काफी छ, बाबा र स्वर्गलाई याद गर। यही मेरो सेवा गर। म तिमीलाई याद दिलाउने सेवा गर्छु। तिमी फेरि याद गर्ने सेवा गर। यो रायलाई स्वीकार गर। यही तिमी मो मदत हो। हिम्मते मर्दा, मदते खुदा। यो यादले नै तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउने छ। कति सस्तो व्यापार छ। ती गुरुहरूले त धेरै धक्का खुवाउँछन्। एकै सद्गुरु जब आउनुहुन्छ, त्यसपछि त अरू गुरु गर्नु पर्ने आवश्यकता नै रहँदैन। गुरुपना नै समाप्त हुन्छ। सबैले सद्गति प्राप्त गर्छन्। एक सद्गुरु आएपछि अनेक गुरु गर्ने रीति-रिवाज आधाकल्पको लागि रहँदैन। फेरि भक्तिमार्ग सुरु भएपछि यो चलन चल्नेछ। सत्ययुगमा कुनै गुरु हुँदैनन्। त्यहाँ अकाले मृत्यु कहिल्यै पनि हुँदैन। स्वास्थ्य, सम्पत्ति र खुशी २१ जन्मसम्मको लागि मिल्छ। यस्तो अरू कसैले पनि दिन सक्दैन। तिमीलाई बाबाद्वारा नै स्वास्थ्य, सम्पत्ति र खुशी सबै मिल्छ। बाँकी सबै निर्वाणधाम जान्छन्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे स्वदर्शन चक्रधारी बच्चाहरूप्रति माता-पिता, बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग, रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) श्रीमत अनुसार विश्वलाई हीराजस्तो बनाउने रूहानी सेवा गर्नु छ। गुप्त रीतिले बाबालाई याद गरेर श्रेष्ठ बन्नु छ।
- २) आफूले आफैं सँग कुरा गर्नु छ, कुराकानी गर्नु छ— बाबा हजुरले जुन सुख हामीलाई दिनु भएको छ, त्यो अरू कसैले पनि दिन सक्दैन। बाबा हजुरको पढाइबाट हामी विश्वको मालिक बन्नेछौं। हजुर नयाँ सृष्टि रच्नुहुन्छ, हामी त्यसको हकदार हौं।

वरदानः— सूक्ष्म शक्तिद्वारा स्थूल कर्मेन्द्रिहरूलाई संयम नियममा चलाउने स्वराज्य अधिकारी भव

सबैभन्दा पहिले आफ्नो सूक्ष्म शक्तिको रिजल्टलाई चेक गर। जो विशेष मन-बुद्धि र संस्कारमा पूरा कन्ट्रोल राख्छ, उसलाई नै स्वराज्य अधिकारी भनिन्छ। यो सूक्ष्म शक्तिले नै स्थूल कर्मेन्द्रिहरूलाई संयम र नियममा चलाउन सक्छ। जसले आफ्नो सूक्ष्म शक्तिलाई हेन्डल गर्छ, उसले अरूलाई पनि हेन्डल गर्न सक्छ। स्वमाथि कन्ट्रोलिंग र रूलिंग पावर सबैको लागि यथार्थ हेन्डलिंग पावर बन्छ।

स्लोगनः— जसको साथमा हजार भुजावाला बाबा हुनुहुन्छ, ऊ कहिल्यै निराश हुन सक्दैन।